

Szakmai megbeszélés

Menekültügyi intézkedések prioritásai Magyarországon (2025/26)

BEVEZETÉS.

2024. szeptember 16-án nemzetközi és nemzeti civil szervezetek, menekültek és közösségek által vezetett szervezetek, valamint ENSZ-ügynökségek gyűltek össze Budapesten a következő magyarországi Menekültügyi Reagálási Terv (RRP) tervezési workshopján, amelyet a Menekültügyi Koordinációs Fórum (RCF) keretében szerveztek.¹

A konzultáció a magyarországi menekültek jelenlegi működési helyzetéről és a menekültek előtt álló kihívásokról szóló naprakész információkon, a Társadalmi-Gazdasági Integrációs Felmérés (SEIS) eredményeinek bemutatásán és validálásán, a menekültek által vezetett szervezetek (RLO-k) által adott visszajelzéseken, valamint a Fővárosi Önkormányzat által megszított tanulságokon alapult.

A résztvevők reflektáltak a 2025-2026-os magyarországi menekültügyi intézkedések prioritásaira, és kidolgoztak egy sor megvalósítható ajánlást a védelem, a társadalmi-gazdasági integráció és az alapvető szükségletek területén. Ezen túlmenően a résztvevők egy felmérésen keresztül egyéni alapon is megosztották javaslataikat.

Ez a dokumentum összefoglalja a workshop eredményeit három szempontra összpontosítva: a 2025-2026-os válaszlépések prioritási területeire, a fenntarthatóság és a lokalizáció fokozására irányuló stratégiákra, valamint a koordináció javításának módjaira.

¹ 25 szervezet vett részt 60 fővel: Bona Fide, Budapest Főváros Önkormányzata, Cordelia, Ukrán Hagymányok Háza, Magyar Baptista Szeretetszolgálat, Magyar Helsinki Bizottság, Magyar Egyházak közötti Segélyszervezet, Magyar Vöröskereszt, IOM, Jezsuita Menekültügyi Szolgálat, Menedék, Migration Aid, Kisebbségi

2025/26-OS REAGÁLÁSI PRIORITÁSOK.

A legtöbb résztvevő úgy véli, hogy a jelenlegi magyarországi menekültstratégia összhangban van a menekültek szükségleteivel, a válaszadók 24%-a szerint jól, 68%-a szerint megfelelően, 8%-a szerint pedig kevésbé van összhangban. A 2025-2026-os időszakra vonatkozóan a résztvevők a társadalmi-gazdasági befogadást és a védelmi programokat helyezték előtérbe, összhangban az RRP 1. és 2. célkitűzésével. A legfontosabb beavatkozási területek a következők voltak: foglalkoztatás (68%), szállás (52%), oktatás (52%), védelem (40%), egészségügyi ellátás (32%), mentális egészség (20%), készpénz és utalványok (12%), gyermekvédelem (12%), ételmisszer (8%) és nemi alapú erőszak elleni védelem (4%). Ezek a prioritások mutatják meg, hogy mire kell összpontosítani az erőfeszítéseket és a forrásokat. A csoportos megbeszélések tovább vizsgálták ezeket a területeket, az eredményeket a következőkben foglalták össze.

Foglalkoztatás. A 2025-2026-os időszakra vonatkozóan az ukrán menekültek szakképzésének és nyelvi támogatásának bővítése kulcsfontosságú a foglalkoztatáshoz való hozzáférésük javítása érdekében. Ez magában foglalja a menekültek összekapcsolását a nemzeti munkaügyi központokkal, tolmácsok biztosítását, valamint magyar nyelvtanfolyamok nyújtását speciális szakszókincssel. A munkáltatók és a magánszektor bevonása alapvető fontosságú a felvételi folyamatok egyszerűsítésével és a sikeres esettanulmányok bemutatásával a részvétel ösztönzése érdekében. A munkanélküliség leküzdése érdekében fontos a menekültek képzettségének megfelelő, magyar nyelvtudást nem igénylő munkalehetőségek támogatása, valamint a képzések és bizonyítványok elismerésének egyszerűsítése. A közlekedési kihívások megoldása utazási költségtámogatással vagy transzforszolgáltatással javíthatja a munkához és a képzéshez való hozzáférést. A menekültek jogainak védelme, valamint az etikus munkaerő-felvétel és a biztonságos foglalkoztatási gyakorlatok előmozdítása érdekében fontos, hogy biztonságos csatornákat hozzunk létre a munkahelyi kizsákmányolás bejelentésére. A menekült vállalkozók tájékoztatással, pénzügyi támogatással és mentorálással történő támogatása segít az önállóság elérésében és a gazdasági integrációban.

Ombudsman, Next Step, Terre Des Hommes, Ukrán Remény Egyesület, ULE, UNHCR, UNICEF, United Way Hungary, Egység ukrán egyesület, UREC, Vámos Alapítvány, WHO, XXI. századi Roma Nők Egyesülete.

Szállás. A következő két évben a magyarországi menekültek számára a biztonságos, fenntartható és független lakhatási lehetőségek bővítése az egyik legfontosabb feladat. Ez magában foglalja az önkormányzatokkal együttműködve szociális lakhatási programok kidolgozását, valamint a lakhatási lehetőségekről és jogokról szóló tájékoztatás nyújtását. Tanácsadási tevékenységeket nyújtására is sor kerül majd annak érdekében, hogy a menekültek hatékonyan el tudjanak igazodni ezekben a lehetőségekben. Az önkormányzatok és a kormány közötti együttműködés kulcsfontosságú a lakhatási lehetőségek növelésében és a hosszú távú lakhatási megoldások bővítésében Budapesten és más nélkülözhetetlen területeken. Szintén kulcsfontosságú a befogadó közösségekkel való együttműködés a menekültek jogairól való tájékoztatás és a diszkrimináció kérésének megoldása érdekében. Azoknak a menekülteknek, akik nem tudják megfizetni a magántulajdonú albérlőket, alapvető fontosságú az alternatív lakhatási megoldások (magán- vagy kollektív), a lakbértámogatás és az albérlési támogatás biztosítása. A kormány, a helyi önkormányzatok és a humanitárius közösség összehangolt erőfeszítései szükségesek a hajléktalanság kockázatának csökkentéséhez, különösen a támogatott lakhatási rendszer változásainak értékelése során. Tovább kell folytatni a hatóságokkal való párbeszédet a bérlési támogatások folytatása és folyamatos fenntartása érdekében. Foglalkoztatás és a lakhatási támogatás összekapcsolása is egy lehetőség, a munkáltatók arra való ösztönzése, hogy tájékozódjanak a lakhatási lehetőségekről és a rendelkezésre álló pénzügyi támogatásról/adótámogatásról.

Oktatás. 2025-2026-ban az oktatási tevékenységeknek az állandó beiratkozás és a nemzeti iskolákba való jelentkezés elősegítésére kell összpontosítaniuk: a beiratkozási eljárásokkal kapcsolatos figyelemfelkeltő kampányok megerősítése az óvodai, általános és felsőoktatásban tanuló gyermekes családok számára elengedhetetlen; a serdülőkorúak, különösen a roma menekültek körében a zaklatás és a lemorzsolódási arányok kezelése kritikus fontosságú a jelentős akadályok, például a diszkrimináció és a marginalizáció miatt; elengedhetetlen a magyar nyelvtanfolyamok biztosítása az ukrán menekültek számára minden oktatási szinten, különösen a közép- és felsőoktatásban. Különös figyelmet kell fordítani az ukrán tanúsítvány fordítására és adaptálására a speciális igényű gyermekek számára, valamint az őket támogató pedagógusok képzésére. Elengedhetetlen a tanárok kapacitásának növelése a magyar mint idegen nyelv tanítása terén, valamint a tankönyvek ukrán nyelven való hozzáférhetőségének támogatása. Emellett fontos a képzett ukrán pedagógusok képesítéseinek és tanúsítványainak elismerése a munkaerőpiacra való beilleszkedésének és a menekült gyermekek támogatásának segítése érdekében. Más menekültügyi reagálási tervben részt vevő országok bevált gyakorlatainak megosztására szolgáló workshop tartása ugyanakkor fontos.

Egészség. A 2025-2026-os időszakra vonatkozóan kulcsfontosságú a menekültek és a szakemberek egészségügyi tájékoztatásában mutatkozó jelentős hiányosságok kezelése. Az erőfeszítéseknek az egészségügyi ellátáshoz fűződő jogok és jogosultságok tisztázására, valamint az alkalmazandó szabályokról és előírásokról szóló egyértelmű iránymutatásra kell összpontosítaniuk. Az egészségügyi szolgáltatókkal - köztük a gyógyszerészekkel - tartott workshopokra van szükség a menekültek ellátását gátló rendszerszintű akadályok azonosítása és kezelése, valamint a menekültek ellátásával kapcsolatos nézeteik megismerése érdekében. Az orvosi konzultációk során a nyelvi akadályok leküzdése alapvető fontosságú, mivel a telefonos fordítási szolgáltatások gyakran elégtelenek vagy nem állnak rendelkezésre. A kommunikációs kihívások kezeléséhez további támogatásra van szükség, a kulturális mediátorok pedig kulcsszerepet játszanak a menekültek és az egészségügyi szolgáltatók közötti információs és kommunikációs szakadékok áthidalásában. A kormány szerepvállalásának erősítése a kétéves reagálási időszak alatt kritikus fontosságú; a hatóságokkal való együttműködés, valamint az ukrán és a magyar kormány közötti koordináció elengedhetetlen, különösen a krónikus betegségben szenvedő vagy fogyatékossgal élő menekültek esetében, akik az állandó ellátást és igazolás elismerését igénylik. A szervezetek és az egészségügyi rendszer közötti továbbítási útvonalak megerősítése szintén fontos annak biztosítása érdekében, hogy az akut szükségletű betegek megfelelő ellátásban részesüljenek.

Mentális egészség és pszichoszociális támogatás (MHPSS). A pszichoszociális szükségletek hatékony kezeléséhez elengedhetetlen az ágazatokat átívelő számos támogató intézkedést végrehajtása. Az iskoláknak egyéni és csoportos tanácsadást kell biztosítaniuk a tanulók mentális egészségének támogatása érdekében. Fontos, hogy a nem magyar anyanyelvűek és más hátrányos helyzetű csoportok számára személyre szabott ellátást biztosítsunk. Tekintettel az MHPSS-t gyakran elsőként érintő finanszírozási korlátokra, a közösségépítés és a kreatív megoldások elősegítése alapvető fontosságú. A mentálhigiénés szolgáltatások gyermekeknek és felnőtteknek szóló foglalkozásokat, valamint átfogó terápiás programokat kell tartalmazniuk a traumák gyógyítására. A mentális egészségügyi ellátást nyújtó civil szervezetek ismertségének növelése létfontosságú, és több ukrán-magyar közösségi tevékenységek szervezése segíthet a megbélyegzés elleni küzdelemben és a kölcsönös elfogadás előmozdításában.

Védelem. Az információmegosztás létfontosságú ahhoz, hogy a menekültek képesek legyenek kiállni jogaikért és eligazodni az ideiglenes védelmet követő státuszokban. A menekültek információhoz való hozzáférése azonban jelentős hiányosságokat mutat, 25% számára nem állnak rendelkezésre a szolgáltatásokhoz való hozzáféréshez szükséges adatok az alacsony minőségű kommunikáció és a nyelvi akadályok miatt. A menekültek számára már léteznek megbízható információkat nyújtó platformok, de ezeket a közösségen belül még inkább népszerűsíteni kell. A menekültek által vezetett szervezetek

(RLO) kulcsszerepet játszanak az ilyen jellegű eszközök népszerűsítésében és az információmegosztásban, azonban 2025-2026-ban várhatóan az állami szereplőkre kerül sor. A védelmi esetkezelésnek - többek között a készpénzes segítségnyújtás esetében - a különleges szükségletekkel rendelkező személyeket kell előnyben részesítenie, és a RLO-kat közvetítőként lehet bevonni. A közösségi alapú védelmet nagyrészt a civil társadalom és a menekültek által vezetett szervezetek kezelik, a kétéves tervben várhatóan nagyobb állami szerepvállalással.

A 2025-2026-os időszakra a stratégiának hangsúlyt kell helyeznie a gyermekvédelemmel (CP) és a nemi alapú erőszakkal (GBV) kapcsolatos átfogó képzésre, amelyet az RRP partnerei nyújtanak a kulcsfontosságú érdekelt felek, például az iskolák, a gondozók, a hatóságok és az egészségügyi személyzet számára. A képzés kulcsfontosságú annak biztosításához, hogy ezek a szolgáltatók képesek legyenek a gyermekek védelmére és a nemi alapú erőszak elleni eredményes válaszadásra. A hatékony esetkezelési rendszerek prioritásként kell kezeljenek a kísértő nélküli és elszakított kiskorúakat, a nemi alapú erőszak túlélőit és a kiszolgáltatott családokat. Ezt a kulcsfontosságú szolgáltatókon keresztül kell koordinálni. A stratégiának a gyermekvédelmi elveket és a nemi alapú erőszak kockázatát csökkentő intézkedéseket is integrálnia kell minden szektorban, a gyermekvédelem és a nemi alapú erőszak elveinek mind a nonprofit szervezetek, mind a kormányzati szervek munkájába való beépítésével. Ezek a tevékenységek együttesen a kiszolgáltatott népességcsoportok védelmi keretének megerősítését célozzák, biztosítva, hogy a gyermekek és a nemi alapú erőszak túlélői megkapják a szükséges támogatást és erőforrásokat, valamint a magyarországi menekültek gyermekvédelmi és nemi erőszak kockázatának való kitétsége csökken.

Alapszükségletek (BN). BN a soron következő RRP továbbra is kiemelt fontosságú szektor marad, annak ellenére, hogy kevesebb pénzalap és partner áll rendelkezésre. A fő intézkedéseknek az élelmiszerre, a készpénztámogatásra felszerelésekre kell összpontosítaniuk, és esetleg a ruházati, higiéniai és egészségügyi ellátásokra, amennyiben szükség van a nem élelmiszer jellegű cikkekre (NFI) is. A vészhelyzeti intézkedések részeként továbbra is rövid távú elhelyezéssel kell támogatni az újonnan érkezőket, az átutazó menekülteket, a kiszolgáltatott egyéneket és a szállásról kilakoltatottakat. Fontos továbbá a menekültek tömeges beáramlása esetén bizonyos kapacitás fenntartása vészhelyzeti célokra, a határ menti területekre és a főbb városi központokra összpontosítva.

Az integrált szolgáltatásnyújtás, például a több szolgáltatást nyújtó központok előnyben részesülnek az élelmiszerek és NFI-k utcán történő elosztásával szemben. Ezek a központok közösségi csomópontként szolgálnak, és segítenek az alapvető szükségletekkel rendelkező, kiszolgáltatott esetek azonosításában. A kiszolgáltatott menekültek azonosítása célzott segítségnyújtás céljából egyre fontosabb lesz, olyan mechanizmusok révén, amelyek lehetővé teszik a menekültek változó kiszolgáltatottságának nyomon követését Magyarországon.

FENNTARTHATÓSÁG és LOKALIZÁCIÓ.

A 2025-2026-os RRP 4. célkitűzése kimondja: „A válaszlépések lokalizálásának előmozdítása a nemzeti és helyi civil társadalom, az önkormányzatok és a helyi hatóságok, valamint a koordinációs struktúrák támogatásával, a kapacitások megosztásával és építésével, valamint a fenntartható programozás támogatásával.”

A 2025-2026 közötti időszakban a valódi lokalizáció elengedhetetlen a tartós fenntarthatóság eléréséhez, az ukrain helyzetre és a csökkenő finanszírozásra való megoldás hiányában. A partnerek hangsúlyozták a tervezés, a döntéshozatal és a helyi szereplők felé irányuló finanszírozás előmozdulásának fontosságát - a közösségi alapú szervezetek, a menekültek által vezetett csoportok és a civil társadalom megerősítését.

A fenntarthatósághoz ugyancsak szükség van a menekültek társadalmi-gazdasági integrációját, elhelyezését, oktatását és foglalkoztatását támogató nemzeti rendszerek további megerősítésére. A helyi kormányzati szereplőkkel, köztük az önkormányzatokkal való együttműködés és koordináció kulcsfontosságú.

A workshop alatt a felmérés során feltárt lokalizáció főbb szempontjai a következők:

Helyi kapacitások kiépítése. Kulcsfontosságú prioritás a helyi szervezetek és hatóságok azon képességének megerősítése, hogy reagálni tudjanak a menekültek szükségleteire Magyarországon. Az ügynökségek közötti koordinációnak szerepet kell játszania a képzési erőforrások racionalizálásában, összehangolásában és mozgósításában. Bár a 2025-ös RCF keretében mélyrehatóbb képzési igényfelmérés elvégzése szükséges, a workshop során végzett rövid felmérés szerint a 10 legkeresettebb képzési terület a következő volt: Adománygyűjtés és pályázatok írása (48%); Közösségi média és menekültekkel kapcsolatos kommunikáció (28%); Mentális egészség és pszichoszociális támogatás (MHPSS) (24%); Biztonságos és legális foglalkoztatás, adó- és adórendszer, banki ügyintézés (24%); Egészségügy (20%); Jogi keret (menekültek jogai Magyarországon és nemzetközi szinten) (20%); Projektmenedzsment (20%); Ifjúsági elkötelezettség és NEET (nem tanul, nem dolgozik vagy nem folytat képzést) (16%); Nyomon követés és értékelés (16%); Gyermekvédelem (16%). A partnerek előnyben részesítették a személyes képzést és a workshopokat, hogy hatékonyan tudják kezelni ezeket az igényeket. Ezen módszerek segítenek biztosítani, hogy a szakemberek jól felkészültek legyenek a rájuk váró kihívások kezelésére, és jobb támogatást nyújtsanak a magyarországi menekülteknek.

Partnerség: A nemzetközi és helyi szervezetek közötti méltányos partnerségek kialakítása prioritást élvez. A workshopokon a következő kulcsfontosságú érdekelt felek kerültek meghatározásra:

- **Menekültek által vezetett szervezetek (RLOs):** A partnerek általánosságban úgy vélik, hogy a menekülteket hatékonyan bevonják a tervezési folyamatba és a humanitárius segítségnyújtásba (61%), bár 39%-uk úgy érzi, hogy bevonásuk javítható lenne. Számos mechanizmusra javaslatot tettek a menekültek és a menekültek által vezetett szervezetek részvételének fokozásása érdekében. A RLO-k és civil szervezetek jobb elérése és feltérképezése, valamint a projektfejlesztési és tervezési szakaszokban folytatott konzultációk kulcsfontosságúak. Több tereplátogatás, fókuszcsoportos megbeszélés és kedvezményezett-szervezeti fórum is jelentős szerepet játszhat. Ezen túlmenően ajánlott a gyakoribb RLO workshopok és az átláthatóság növelése az időszakos szükségletfelmérések és a társadalmi események során végzett informális értékelések révén. A jobb tájékoztatási mechanizmusok és a képzés, valamint a rendszeres találkozók elengedhetetlenek a jobb elkötelezettséghez. A kedvezményezettek elégedettségének felmérése és a vegyes módszertanú szükségletfelmérések - például felmérések és félig strukturált interjúk - végrehajtása segíthet a menekültek szükségleteinek jobb megértésében és kezelésében.
- **Nemzeti kormány:** A workshop során a partnerek kifejezték érdeklődésüket kormányzati szereplőkkel, a szakminisztériumokkal, valamint a központi és helyi kormányzati szervekkel való szorosabb koordináció és párbeszéd iránt. Közvetlen, rendszeres és konstruktív kommunikációs csatornákat remélték a kormánnyal a válaszadási kihívások, operatív kérdések és adminisztratív akadályok megvitatására, és megfontolandó érdekérvényesítő pontok kidolgozása. A workshopon hangsúlyozták, hogy az RRP célja, hogy kiegészítse a kormányzati válaszleépéseket, és szükség esetén támogatást nyújtson, anélkül, hogy párhuzamos válaszleépési rendszert hozna létre.
- **Az önkormányzatok** gyakran kerültek említésre a workshop során, mint kulcsfontosságú szolgáltatók és közvetítők a központi kormányzat és a civil társadalom között. A Fővárosi Önkormányzat is jelen volt a workshopon, és rövid előadást tartott a jelenlegi tevékenységekről. A résztvevők a humanitárius szereplők és az önkormányzatok közötti partnerség erősségei és gyengeségei közül több pontot is kiemelték. Az erősségek közé tartoznak a rendelkezésre álló erőforrások és infrastruktúra, az adminisztratív tapasztalat és szabályszerűség, valamint a fenntarthatóság. Ugyanakkor olyan gyengeségeket is megemlíttettek, mint a jogszabályi környezet változékonysága és a finanszírozás hiánya. Bevált gyakorlatokat is azonosítottak, többek között a menekültek számára nyújtott átfogó szolgáltatások közvetítését. Ezek a pontok kiemelik az önkormányzatok humanitárius segítségnyújtásban betöltött döntő szerepét és e partnerségek megerősítésének fontosságát.

KOORDINÁCIÓ.

Az ügynökségek közötti mechanizmusok javítása. 2022 óta az RRP-partnerek koordinációja a Menekültügyi Koordinációs Fórumon (RCF) és annak technikai szervein keresztül történik. 2024-ben ezeket a technikai szerveket racionalizálták annak érdekében hogy bevonják a Védelmi Munkacsoportot, a Integrációs Munkacsoportot, az Alapvető Szükségletek Munkacsoportot és a PSEA Erőforrásközpontot.

A felmérés szerint a résztvevők 94%-a elégedett a nem kormányzati szervezetek, az ENSZ és a civil társadalom közötti koordinációs mechanizmusokkal, amely a magyarországi RRP-vel került létrehozásra. A válaszadók 6%-a elégedetlen, olyan problémákra hivatkozva, mint a duplikáció és az információhiány, míg a többiek bizonytalanok voltak, vagy inkább nem válaszoltak.

A felmérés számos jelentős kihívást tárt fel a menekültek támogatásában és védelmében érintett különböző érdekelt felek közötti koordináció terén. Az egyik fő probléma a személyzet ideje és a szervezeti prioritások közötti eltérés volt, amit súlyosbított a különböző koordinációs csoportok igényeinek kielégítésére szolgáló nem megfelelő emberi erőforrások és időhiány. A magyar kormányzati szervek és számos önkormányzat koordinációs erőfeszítésekre való bevonásának fontosságát is megemlíttették.

Egy másik kritikus aggály a védelmi elvek, például a beleegyezés és a titoktartás megsértésének kockázata volt. A civil szervezetek közötti korlátozott és hiányos információcsere visszatérő téma volt, amit súlyosbított a menekültek egységes adatbázisának hiánya, akadályozva az ügyek kezelését. A szolgáltatók közötti átirányítási mechanizmusok léteznek, de az érintettek számára nem mindig egyértelműek, ami a szerepek és felelősségi körök félreérthetőségéhez, a szolgáltatások megkettőződéséhez és a reagálás hiányához vezet. Kiemelték továbbá, hogy a szervezetek helyszíni, védelmi és integrációs személyzete között rendelkezésre álló kapcsolattartási csatornákra van szükség.

E kihívások megoldására számos megvalósítható ajánlást javasoltak. A koordinációs struktúra egyszerűsítése és az ülések magyar nyelven történő lebonyolítása javasolt a hozzáférhetőség és a részvétel javítása érdekében. A munkacsoportok gyakoriságának 2-3 havonta való felülvizsgálata, az ad-hoc ülésekről szóló rendelkezésekkel, valamint az integrációval és a védelemmel foglalkozó munkacsoport egyesítése került javaslatra az általuk érintett témák átfedése miatt.

A lehetséges megoldások között szerepel a munkacsoportok közötti koordináció javítása, a szereplők közötti aktívabb kommunikáció elősegítése, valamint a résztvevők nagyobb mértékű bevonásának ösztönzése írásbeli hozzájárulások révén. Annak hangsúlyozása is sorra került, hogy a koordinációnak gyakorlatiasabbnak és célzottabbnak kell lennie, nagyobb hangsúlyt fektetve a közös megoldások cselekvésre való átültetésére. A kormányzati szerepvállalás és részvétel fokozását kulcsfontosságúnak ítélték.

A további ajánlások között szerepelt egy közös webes adattár használatának szorgalmazása a munkacsoport tagjai számára (a nyilvánosabb adatportál mellett); a szervezetek közötti együttműködés előmozdítása, különösen a vidéki területeken; valamint informális találkozók szervezése a kapcsolatok és a kommunikáció erősítése érdekében. A szolgáltatások racionalizálása és a duplikációk megszüntetése szükséges a hatékonyság fenntartásához a csökkenő finanszírozás mellett.

Információmenedzsment. A résztvevőket arról kérdezték, hogyan vélekednek a jelentéstételi mutatók hatékonyságáról, a rendelkezésre álló adatgyűjtő eszközök és a koordinációhoz szükséges információs termékek minőségéről, valamint a

partnerek közötti információmegosztás javításának módjairól és a valós idejű adatokhoz és információkhoz való hozzáférés akadályairól a tervezéshez.

A menekültügyi reagálási intézkedések hatásának felmérését illetően a résztvevők többnyire eredményesnek találták a jelentéstételhez használt mutatókat (71%), míg 29%-uk úgy vélte, hogy azokon lehetne javítani a minőségi hatásmutatók jobb összpontosításával (pl. azáltal, hogy inkább az MSNA/SEIS-re épülnének, de nagyobb és reprezentatívabb mintával, hogy jobban lefedjék az egész országot), az érintett lakosságot jobb bevonásával (pl. közvetlen visszajelzések beszerzése minden egyes tevékenység után vagy online felmérések készítése a kedvezményezettek elégedettségéről), a mutatók átfedéseinek és a kedvezményezettek számában jelentett duplikációk elkerülésével (pl. az iránymutatás javítása és a jelentéstétel egységesebb megközelítése révén).

A résztvevők jelezték, hogy elégedettek (94%) a menekültügyi intézkedések koordinációjára használt eszközökkel és termékekkel, mint például a következőkkel: a szolgáltatások feltérképezése és úrlapjai, az RRP előrehaladását mutató tábla és az eredményekről szóló jelentés úrlapjai, az RRP áttekintő táblája és a projektek benyújtására szolgáló úrlap, adatportál, valamint az MSNA/SEIS jelentések és adatkészletek. Azok, akik nem voltak elégedettek, javasolták az RRP pályázati úrlap egyszerűsítését, annak tisztázását hogy a partnerek hogyan oszthatnak meg információkat az adatportálon, valamint a SEIS kivitelezésének javítását.

A menekültügyi válaszadásban részt vevő partnerek közötti információmegosztás javítására tett javaslatok közül megemlítték egy belső platform létrehozásának lehetőségét, amely megkönnyítené a közvetlen kommunikációt (különösen a Budapesten kívülről érkező továbbítási kérelmekkel kapcsolatban), valamint a hírleveleket és a helyzetjelentéseket a végrehajtott tevékenységek és a rendelkezésre álló szolgáltatások jobb megértése érdekében. Végül javasolták egy olyan külön felület létrehozását, ahol a korábbi webináriumok és egyéb képzések felvételeit lehetne összegyűjteni és megosztani.

Kevés résztvevő jelezte, hogy a tervezéshez szükséges valós idejű adatokhoz és információkhoz való hozzáférés akadályokba ütközne, de azok, akik igen, megemlítték az adatkezelési irányelveket, a belső kapacitás hiányát, valamint a magyar kormány hivatalos adataihoz való hozzáférés hiányát (pl. az országban maradó ukrán menekültek számára).

Az érdekérvényesítés elősegítése. 2025-2026-ban az ügynökségek közötti koordinációnak kulcsszerepet kell játszania a kormányzati partnerekkel folytatott megbeszélések ösztönzésében is, hogy a menekültek védelmi és társadalmi-gazdasági szükségleteinek kielégítése érdekében kibővített garanciákat és támogatást nyújtsanak. A résztvevők a következő területeket határozták meg, prioritási sorrendben:

Egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés	Biztosítani kell, hogy az egészségügyi ellátás mindenki számára elérhető és hozzáférhető legyen, és jobb tájékoztatást kell nyújtani az egészségügyi szolgáltatók és a közösség számára.
Szociális szolgáltatások	A nemzeti szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférés kiterjesztése, különösen a menekültek legkiszolgáltatottabb csoportjai számára, beleértve a fogyatékkal élő menekülteket, az idős menekülteket, a krónikus egészségügyi problémákkal küzdő menekülteket és az egyedülálló anyákat.
Gyermekvédelem	A menekült gyermekek védelmére és jólétük támogatására irányuló intézkedések megerősítése, valamint integrálásuk a nemzeti rendszerekbe.
Befogadás	A biztonságos és tisztességes munkahelyekért való kiállítás és a külföldi diplomák és bizonyítványok elismerésének megkönnyítése; támogatott nyelvtanfolyamok biztosítása a beilleszkedés elősegítése érdekében; bérleti támogatás és megfizethető lakhatáshoz való hozzáférés biztosítása
Befogadó jogszabályok	Más szervezetek bevonása a visszajelzések figyelembe vételével a jogszabályok megalkotásakor vagy módosításakor.
Országos figyelemfelkeltő kampány	Együttműködés egy közös és összehangolt kampány érdekében, hogy a menekültek megbízható információkat és részleteket kapjanak a rendelkezésre álló szolgáltatásokról.

A koordináció az adományozók támogatásának és az RRP finanszírozásának növelését is elősegítheti.